

Eerste Kamer der Staten-Generaal
Leden van de commissie Volksgezondheid,
Welzijn en Sport / Jeugd en Gezin
DEN HAAG

Drinkwaterwet

Geachte commissieleden,

Uit onze brief van 8 december 2008 heeft u op kunnen maken dat wij het een onjuiste ontwikkeling vinden dat andere partijen dan drinkwaterbedrijven, toegang krijgen tot de kraan van de burger. Nu de Warmtewet door de Eerste Kamer is goedgekeurd is dit helaas een feit geworden. Elke partij die van de minister van EZ een vergunning krijgt voor de levering van warmte is in principe bevoegd warm tapwater te leveren. Dit is een situatie die wij als drinkwaterbedrijf niet hebben gewild. Wij zijn van mening dat, in het belang van de volksgezondheid, de levering van water aan huishoudens behoort aan de drinkwaterbedrijven. Goedkeuring van de Warmtewet in de huidige vorm, betekent ook dat de volksgezondheidsaspecten die verbonden zijn aan de levering van warm tapwater nog maar op één plaats geregeld kunnen worden: in de Drinkwaterwet. Een wet die bij uw commissie in behandeling is. Ter voorbereiding op het eerst volgende procedureoverleg brengen wij nog enkele punten onder uw aandacht.

26 februari 2009

Effect van het debat over de Warmtewet

De Minister van EZ heeft bij de plenaire behandeling van de Warmtewet in de Eerste Kamer, naar aanleiding van vragen van de PvdA en VVD -fractie, toegezegd met haar collega van VROM te zullen overleggen hoe de volksgezondheidsaspecten rondom de levering van warm tapwater in de Drinkwaterwet geregeld worden. Bedoeld worden niet alleen de kwalitatieve aspecten van het tapwater maar vooral ook de organisatorische aspecten. De partij die van de minister van EZ vergunning krijgt voor de levering van warm tapwater, zal over een organisatie moet beschikken die verstand heeft van de levering van drinkwater. Immers, als er bij een lekkage in het warm tapwaternet een verontreiniging in het tapwater komt, dan geeft dat direct een risico voor de gezondheid van alle aangesloten consumenten. Dat vraagt een zorgvuldige manier van handelen en het correct en adequaat informeren van consumenten. Een drinkwaterbedrijf is daar alert op. Bij een warmteleverancier is dat niet vanzelfsprekend. Zij hebben geen ervaring op dit onderwerp en geen cultuur waarin volksgezondheid centraal staat. De Drinkwaterwet verwijst in veel gevallen naar een 'algemene maatregel van bestuur' waar concrete eisen gesteld worden aan de eigenaar van een collectief leidingnet. In het belang van de volksgezondheid is het nodig dat bijzondere voorwaarden gesteld worden aan de organisatie van de leverancier van warm tapwater.

Oasen N.V.

Nieuwe Gouwe O.Z. 3
Postbus 122
2800 AC Gouda

T 0182 59 33 11
www.oasen.nl

KvK 290.10639
BTW 001998079 B01

Drinkwaterwet

Terecht hebben de leden van CDA en VVD ten aanzien van de Drinkwaterwet vragen gesteld bij de eindverantwoordelijkheid voor het water uit de kraan bij de consument thuis. De Minister antwoordt in haar Memorie van antwoord van 18 februari dat de levering van warm tapwater door een andere partij dan een drinkwaterbedrijf geen novum is. Zij stelt een distributienet voor warm tapwater gelijk aan een collectief drinkwaternet. Alle taken en verplichtingen die in de wet gelden voor de eigenaar van een collectief drinkwaternet zijn dan ook van toepassing op de eigenaar van een warm tapwaternet.

Dat lijkt te kloppen, maar de werkelijkheid is anders. De wet voorziet in de situatie dat een drinkwaterbedrijf drinkwater levert aan de eigenaar van een collectief leidingnet, die vervolgens drinkwater doorlevert aan de eigenaar van een woninginstallatie. In deze constructie heeft elke partij **één** leverancier voor **één** product drinkwater. Daarbij is inderdaad een heldere verantwoordelijkheidsscheiding te maken. Voor de consument is het ook duidelijk wie hij aan moet spreken.

In de situatie waarin collectief warm tapwater wordt geleverd is er sprake van twee distributienetten en heeft elke woning te maken met **twee** leveranciers voor **twee** soorten water wat samenkomt in één woninginstallatie en als één mengproduct uit de kraan komt. Hier is dus wel degelijk sprake van een novum.

Omdat het bij de levering van drinkwater en warm tapwater direct om volksgezondheid gaat is het van belang dat de wet deze bijzondere situatie voorziet en daar duidelijk over is.

Bij voorbeeld:

Het is in deze situatie voor de consument van belang dat hij weet welke partij hij moet aanspreken bij een kwaliteitsklacht. Dus één ingang voor kwaliteitsklachten. Het drinkwaterbedrijf is daarvoor de aangewezen partij.

De regierol om de klacht op te heffen moet dan ook bij het drinkwaterbedrijf liggen.

De kosten die gemaakt worden om een probleem op te lossen moet ook bij de veroorzakende partij in rekening gebracht kunnen worden.

Dit zijn een aantal punten die logisch klinken maar in de dagelijkse praktijk niet vanzelf goed gaan. Daarom moet de wet daar duidelijkheid in geven.

Het is derhalve nodig dat in de wet zelf of een 'algemene maatregel van bestuur' deze punten duidelijk worden benoemd.

Wij vragen u in het procedureoverleg van 3 maart aanstaande, deze punten aan de orde te laten komen.

Graag lichten wij deze onderwerpen nader toe. Voor vragen kunt u altijd contact opnemen met ondergetekende en/of met Huib Glerum.

Met vriendelijke groet,
Oasen

Alexander Vos de Wael
algemeen directeur